

Прѣдъ Иудейската дива разяренность ;
И, когото, Иуда Искариотский.
Призна, — пишманъ, — справедливо
И не утѣригъ гризението на съвѣстѣта си,
А бѣга и се обѣси на едно дърво криво;
И въ когото всички, въобще, невѣрующа :
Талмудъ, Коранъ, язичници
И всички заблудени отстѣпници,
Познаха Божеството не веднажки ;
— Вѣро, нравствено издвигната,
Надъ всички вѣри високо,
Както се издигатъ пирамидитѣ
Надъ Египетскитѣ равнини ;
Ти, прѣвъзвишена святосте:
Слава Божия, щастие
Народно, истинска абсолютность,
Прѣкрасенъ, нравственъ, рас:
Съ плѣнителни, подъ ясно - синия небосклонъ,
Всевъзможно блѣстящи хубави цвѣтя, —
Пишущи одрѣснителния утрѣнъ звонъ
И грѣящата слънчева лъча ;
Религьо, която владѣешъ :
Власть съзерцающа донебеснитѣ алпи,
Цвѣтето въвъ гѣстий шумашъ,
Безкрайния океанъ и всички росни капки:
— Гордей се вкупомъ ти съ насъ,
Че е настаналъ милъ и драгъ часъ ;
Поравно за тебъ и за насъ, —
Раздава той, днесъ, радна вѣстъ ;
Весель е днесъ и всероссийский Царь,
Славенъ потомецъ и Господарь,
НИКОЛАЙ, синъ и внукъ Александровъ,
— Великий царь Християномъ ;
Сваля шапкитѣ си днесъ Българский народъ